

[Hanne Reintoft.]

Jeg kan huske, at den daværende socialminister, der hed fru Nathalie Lind, var så fantastisk forarget på mig over, at jeg kunne antyde, at en VKR-regering ikke ville opfylde sine løfter. Det var faktisk uhørt, at man kunne komme med sådan noget, det var givet, de penge blev udbetalt, og hvad ser man nu? Der har været al mulig grund til at nære mistillid til den regering og også den venstre-regering, der kom ud af det. Det er bedrageri, der blev begået dér som så meget andet, og som sædvanlig bedrageri, der bliver leveret med et ordentligt spark til de små.

Aage Frandsen (SF):

Selv om debatten i dag først og fremmest er om skatte- og afgiftspolitik, besparelser, så hænger denne diskussion meget nøje sammen med det, som er helt aktuelt i øjeblikket, nemlig spørgsmålet om arbejdsløsheden. SF har ikke ønsket en speciel folketingsdebat omkring arbejdsløsheden, men netop ment, at det var rimeligt i forbindelse med diskussionen om skatter, om besparelser også at få det aspekt angående arbejdsløsheden for alvor ind i den. Det er, som om regeringen i sin politik vedrørende de økonomiske ting lader, som om den anden side, nemlig beskæftigelsen, ikke rigtig eksisterer.

Spørgsmålet er, om den arbejdsløshed, vi i øjeblikket ser, ikke er en arbejdsløshed, som regeringen ikke bare kunne forvente ville komme, men måske også har ønsket. Vi har ikke været vant til de sidste 10-15 år, at arbejdsløshed bevidst bliver brugt i forbindelse med den økonomiske politik for at holde efterspørgselspresset tilbage. Det skal vi tilbage til 1950'erne for at se, men dengang var det jo god økonomisk politik, at man netop brugte de arbejdsløse til at klare en væsentlig del af landets økonomiske problemer, og det, vi ser nu, er, at man igen vil bruge de arbejdsløse. Vi har nogle betalingsbalanceproblemer, men de arbejdsløse skal altså først og fremmest bruges til at løse disse problemer.

Og hvad er så grunden til, at man kan sige, at regeringen både har måttet vide, at det ville komme, men også måske har villet det? Ja, regeringen har måttet vide det, for allerede i foråret kunne man sige sig selv, at det boligforlig, der blev indgået, med denne

høje rente ville medføre, at boligbyggeriet næsten måtte gå i stå. Man havde regnet med, at man kunne nå frem til et boligbyggeri — det står der i hvert fald — på omkring de 40.000. Enhver måtte sige sig selv, at det var umuligt at bygge boliger til denne høje rente, og derfor må vi se i øjnene, at vi får et boligbyggeri på årsbasis på en 20.000-30.000 i stedet for. Og en række andre udsigter allerede i foråret måtte sige regeringen, at det måtte gå galt med beskæftigelsen. Men regeringen har ikke villet gribe ind.

Venstres ordfører, hr. Christophersen, nævnte regeringens 15 punkts program, men alene det, at regeringen mener, at det er 15 punkts programmet, der skulle løse beskæftigelsesproblemerne, siger, at man reelt ikke har ønsket at løse dem, fordi 15 punkts programmet f. eks. med en hævnning af kreditloftet på 2 mia kr., som hr. Christophersen nævnte, ikke ville give noget som helst i beskæftigelsen. Og så når man samtidig ønsker at få, ikke en reel skattelettelse, men kombinere den med en form for momsforhøjelse, ja, så siger det sig selv, der bliver ikke ret mange bedre beskæftigelsesmuligheder på den måde.

Og det, man altså fra regeringens side har villet, det er formentlig en form for arbejdsløshed, som ligesom kan dæmpe efterspørgselspresset. Det er ikke givet, at regeringen har ønsket den høje arbejdsløshed, vi forventer, men det er i hvert fald efter alt at dømme givet, at regeringen har vidst, at der ville komme en arbejdsløshed, og at man har ønsket denne form for arbejdsløshed.

Det er jo ikke blot tåbeligt at have arbejdsløshed, samtidig med at vi har brug for produktion, men det er også ganske umenneskeligt, at man kaster mennesker, der har regnet med, at de kunne få beskæftigelse, der har regnet med en sikker økonomi, ud i arbejdsløshed. Og der er jo ikke tale om, at de mennesker, der bliver arbejdsløse, får den 90 pct.s dækning, som man har talt så meget om, og som jo måske skulle antyde, at de ikke har det så økonomisk dårligt endda. Nej, der er jo tale om en langt dårligere dækning, både fordi der er loft over den, og fordi man regulerer den så langt bag ud, som tilfældet er. Og derfor kan vi regne med, at gennemsnittet af de arbejdere, som er arbejdsløse, reelt kun får en